

Sygn. akt II Ca 163/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 5 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Henryk Haak
Sędziowie:	SSO Janusz Roszewski (spr) SSR del. Agnieszka Fórmankiewicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie

przy udziale

sprawy z powództwa H. G.

przeciwko Towarzystwo (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 12 grudnia 2017r. sygn. akt I C 258/16

- zmienia pkt 1 i 2 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądzona w punkcie 1 kwota jest płatna z odsetkami ustawowymi od dnia 9 marca 2013r. do dnia zapłaty i zmienia zakres oddalonego powództwa w punkcie 2;
- oddala apelację w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 177 (sł) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Henryk Haak SSO Janusz Roszewski SSR del. Agnieszka Fórmankiewicz

Sygnatura akt II Ca 163/.18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 12 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki H. G. kwotę 40 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 lipca 2009 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania w tym kosztach sądowych.

Apelacje od wyroku Sądu Rejonowego w Jarocinie wniósł pozwany zaskarżając wyrok ten w części a mianowicie w punkcie 1. wyroku w części, tj. co do kwoty 20 000,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24 lipca 2009 r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych od kwoty 20 000,00 zł od dnia 24 lipca 2009 r. do 08 marca 2013 r. a także w punkcie 4.,5.,6. wyroku w całości.

Wyrokowi temu apelujący zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść wyroku art. 233 § 1 k.p.c.. dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tj. postanowienia Prokuratury Rejonowej w Krotoszynie z dnia 17 grudnia 2008 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie 2 Ds. 588/08 wraz z uzasadnieniem, dokumentu – opinii biegłego z dziedziny ruchu drogowego i techniki sądowego z dziedziny medycyny sądowego i ich niewłaściwą ocenę w zakresie wpływu stanu nietrzeźwości K. M. na spowodowanie wypadku drogowego, niewłaściwej ocenie dowodu w postaci opinii biegłego sądowego z dziedziny medycyny sądowej w zakresie widocznych oznak stanu nietrzeźwości na poziomie 0,6 promila we krwi, że M. M. mogła nie zauważyć, iż K. M. pozostawał w stanie nietrzeźwości, podczas is gdy z opinii tej wynikało, że woń alkoholu z ust K. M. była wyczuwalna dla osób trzecich i nie mogła pozostać niezauważona, w przeciwieństwie do zmian zachowania, jakie wskazał biegły.

1. naruszenie przepisów prawa materialnego

a) art. 362 k.c. poprzez jego niezastosowanie i i w konsekwencji brak miarkowania zasądzonego na rzecz powódki na zadośćuczynienia o 50%, z uwagi na przyczynienie się zmarłej do powstania szkody poprzez jazdę z nietrzeźwym kierowcą,

a) art. 118 w zw. z art. 117 § 1 oraz art. 481 § 1 k.c. poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji zasądzenie przedawnionych odsetek ustawowych od kwoty 40 000,00 zł za okres od dnia 24 lipca 2009 r. do dnia 08 marca 2013 r.

Stawiając powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części, tj. w punkcie 1. wyroku w części poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonym zakresie i punkcie 4.,5.,6. wyroku w całości poprzez stosunkowe rozdzielanie kosztów procesu stosownie do wyniku sprawy, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w postępowaniu przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. ewentualnie uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jarocinie przy pozostawieniu temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach prowadzonego postępowania.

W odpowiedzi na apelację pozwanego, powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie zasądzonych odsetek ustawowych wobec skutecznie podniesionego zarzutu przedawnienia, w pozostałym zakresie jako niezasadna podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804;).

Skarżący podnosi w swojej apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest uzasadniony.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP. 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał dowodowy. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należyście uzasadnił, a dokonując oceny tego materiału nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym wyżej unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

W szczególności Sąd I instancji prawidłowo ustalił okoliczności mające wpływ na ocenę przyczynienia się powódki do swojego uszkodzenia. Wbrew twierdzeniom apelującego, okoliczności te nie dotyczą wpływu nietrzeźwości kierowcy na poziomie 0,6 promila alkoholu we krwi na jego zdolność prowadzenia pojazdu, lecz tego czy można postawić powódce zarzut podjęcia decyzji o wspólnej jeździe z nietrzeźwym kierowcą. Ocena dowodów, w tym opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej, oparta na wszechstronnym rozważeniu całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zakresie nie może budzić żadnych zastrzeżeń.

Słuszny jest zatem wniosek Sądu Rejonowego, że pozwany nie wykazał zgodnie z art. 6 w zw. z art. 362 k.c. swoich twierdzeń, zatem brak jest przesłanek do obniżenia należnej powódce kwoty z tytułu zadośćuczynienia, ze względu na przyczynienie się uszkodzonej.

Uzasadniony jest natomiast podniesiony przez apelującego zarzut przedawnienia odsetek za okres od dnia odmownej decyzji spełnienia z tytułu zadośćuczynienia świadczenia w dochodzonej kwocie za okres trzyletni poprzedzający przerwanie biegu przedawnienia odsetek skutkiem wniesienia pozwu o to roszczenie w niniejszej sprawie. Zgodnie jednak

z art. 118 k.c. w zw. z art. 117 § 1 k.c. odsetki ustawowe, jako roszczenia majątkowe o charakterze okresowym, ulegają przedawnieniu w okresie trzech lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Dopuszczalne jest podniesienie zarzutu przedawnienia także w postępowaniu apelacyjnym (zob. wyr. SN z: 19.8.2004 r., V CK 38/04, Legalis; 16.2.2005 r., iv CK 492/04, Legalis).

Procesowy zarzut przedawnienia jest również zarzutem merytorycznym. Opiera się bowiem na prawie podmiotowym dłużnika. Jest on po wtóre, zarzutem peremptoryjnym, gdyż prowadzi do trwałego sparaliżowania roszczenia. Zatem w przypadku podniesienia zarzutu przedawnienia oświadczenie nie jest składane wierzycielowi, lecz przed sądem, który jest adresatem takiego oświadczenia woli. Jest to bowiem czynność prawna, której skuteczność zależy od dotarcia oświadczenia woli do określonego organu władzy, a nie do drugiej strony (por. SN w uzasadnieniu uchwały z 10 maja 2000 r., III ZP 13/00, OSNP 2000, nr 23, poz. 846).

Mając na uwadze powyższe, należało zgodnie z art. 386 §1 k.p.c. zmienić zaskarżone orzeczenie w zakresie odsetek i orzec jak w sentencji. W pozostałym zakresie apelacja jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. także w zakresie żądania kosztów procesu za pierwszą instancję obejmujących oddalone powództwo o zapłatę odsetek ustawowych, uznając, że jest to uzasadnione dyspozycją art. 102 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. uwzględniając jedynie częściową przegraną powódki.

Janusz Roszewski Henryk Haak Agnieszka Furmankiewicz